

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 23.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725653504/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Mit Helbred smeltede i tung Forretnings Heede:
Jeg maatte sidst, i Frost, snart efter Liivet leede:
Jeg kom halv død derfra; jeg fik ret Liv igien;
Dog blev jeg aldrig meer saa farlig Treldots Ven.

Foreløbig har det været hans Hensigt at tilbringe Julen hos Familien. Han vendte imidlertid ikke tilbage, men genoptog Samlivet med Hustruen. I de følgende Aar har han nogenlunde regelmæssigt været hos sin Familie.

Familien slog sig ned i Odense, hvor den nævnes i Skatte-registret 1743: »Mons. Stub og Hustrue Er i slet Tilstand sees derfor ikke kand svare noget«, hvorefter de som »ganske fattige« fritages for Skatten. Det fremgaar af Nummeret i Skattelisten Needer Qvarteer 15. Rode Nr. 1004, at de dengang boede i det nordøstlige Hjørne af Store Torv (det nuværende Albani Torv) i St. Knuds Sogn.¹ Kort efter flyttede Familien til en lille Lejlighed i en Ejendom i Claragade paa Hjørnet af St. Annagade, som tilhørte Kromanden H. Chr. Kyhn.

Fra Stubs første Tid i Odense er antagelig Indskriften paa en Tavle i Vedtofte Kirke over hans Broder Mortens Hustrus anden Mand Hans Giislef, d. 22. Februar 1741, og paa Tavlen i Køng Kirke over Broderen Morten, d. 12. Maj 1725, og hans Hustru Karen Møller, d. 22. Sept. 1743.

Stub har formodentlig ernæret sig ved tilfældigt Skrivearbejde og har blandt andet ved »Vinkelskriveri« ydet juridisk Hjælp til forskellige. Alt i alt har hans Forhold været yderst beskedne. Trods alt har han dog i disse Aar haft lidt Hjemliv. Et lille Indtryk deraf faar man af Kaffearien, som vel maa henføres til denne Tid, og som lægges i Munden paa hans Kone: »Jeg laver tynd Caffé«.

Stubs Bekendtskabskreds lærer man at kende gennem Fadder-

¹ A. D. Jørgensen: Hist. Afhandlinger III S. 479.